

F. t. l. om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat).

tages hensyn til de erfaringer, der indvindes i den første tid ordningen er gældende.

Selv om en skattepligtig efter de almindelige regler i § 81 og § 82 helt eller delvis vil være fritaget for indgivelse af sædvanlig selvangivelse, vil der dog i enkelte tilfælde kunne foreligge omstændigheder, der gør det ønskeligt eller nødvendigt, at der indgives en fuldstændig selvangivelse eller dog en selvangivelse vedrørende også andre forhold end de i henhold til § 82 fastsatte. Bestemmelsen i § 83 indeholder derfor hjemmel for skattemyndighederne til at forlange sådan selvangivelse indgivet, når omstændighederne taler derfor.

Til § 84.

Et vigtigt led i den foreslåede ordning vil det være, at modtagerne af A-indkomst får indsigt med, at de indeholdelsespligtige foretager indeholdelserne korrekt. Til belysning af indkomstmodtagernes interesse heri henvises til forslaget § 68. Da det ikke er fundet hensigtsmæssigt at foreslå de nærmere regler om dette forhold fastsat i selve loven, er det i stk. 1 og stk. 3 foreslået, at finansministeren bemyndiges til at give disse regler. Det er tanken, at den indeholdelsespligtige ved hver udbetaling af A-indkomst skal give modtageren en skriftlig meddelelse om udbetalings størrelse og om størrelsen af det indeholdte beløb. Det forudsættes endvidere, at modtageren af A-indkomst skal give den indeholdelsespligtige tilståelse for, at meddelelsen er givet, og at modtageren anerkender rigtigheden af dens indhold. Ved årets udgang eller ved ophør af indeholdelsespligt, f. eks. på grund af et tjenesteforholds ophør, må det anses for rimeligt, at den indeholdelsespligtige giver modtageren af A-indkomsten en meddelelse om de samlede udbetalinger og indeholdelser. Formen for meddelelsen og for A-indkomstmodtagerens tilståelse vil naturligt være at fastsætte under hensyn til de forskellige forudsætninger, som gør sig gældende for forskellige kategorier af indeholdelsespligtige. Meddelelsen kan f. eks. tænkes givet på lønningsposen, i lønningsbog, på en særlig blanket o. s. v. Tilståelsen kan f. eks. tænkes givet på et duplikateksemplar af meddelelsen eller — i de i bemærkningerne til § 57 under b) og c) nævnte tilfælde — i en særlig rubrik på selve lønningsregnskabet.

I stk. 2 foreslås det, at modtageren af A-indkomst skal kunne begære underretningen tilvejebragt ved skattemyndighedens mellemkomst, hvis den indeholdelsespligtige vægrer sig ved at give den; det bemærkes, at en sådan henvendelse fra modtageren af A-indkomst efter omstændighederne

vil kunne give skattemyndigheden anledning til at foretage kontrolforanstaltninger over for den indeholdelsespligtige. Det foreslås endvidere, at underretningen skal kunne fremtvinges ved dagbøde.

Til § 85.

Som tidligere omtalt må det af kontrollenssyn anses for påkrævet, at der føres registre over indeholdelsespligtige. Ved bestemmelserne i stk. 2 a) og b) tilsigtes tilvejebragt hjemmel for at pålægge de indeholdelsespligtige at give de til registrenes oprettelse og førelse fornødne meddelelser navnlig om påbegyndelse af og ophør med virksomhed el. lign., der medfører indeholdelsespligt. Af kontrollenssyn må det endvidere anses for nødvendigt, at i hvert fald indeholdelsespligtige, der får tilladelse til summarisk opgørelse som omtalt under c) i bemærkningerne til forslaget § 57, giver skattemyndighederne meddelelser om tilgang og afgang af modtagere af A-indkomst. Også for andre indeholdelsespligtige må det antages, at sådanne meddelelser kan være af stor betydning for administrationen af den foreslåede opkrævningsordning. Ved bestemmelsen i stk. 2 c) tilsigtes at tilvejebringe hjemmel for at pålægge de indeholdelsespligtige at give de nævnte meddelelser. I stk. 3 foreslås, at indsendelse af meddelelserne skal kunne fremtvinges ved dagbøder.

Til § 86.

Ved denne bestemmelse foreslås der tillagt skattemyndighederne forskellige beføjelser med henblik på kontrollen med, at bestemmelserne om indeholdelse og de dertil knyttede bestemmelser om meldepligt, afregningspligt m. v. overholdes.

Bestemmelsen i stk. 1 indeholder i forhold til de gældende regler i kontrollovens § 6, stk. 1 og stk. 2, en udvidelse af skattemyndighedernes adgang til regnskabsmæssig kontrol. Ifølge kontrollovens regel er adgangen til på stedet at foretage regnskabs eftersyn betinget af, at der ved behandlingen af en erhvervsdrivendes selvangivelse er fremkommet forhold, som giver rimelig grund dertil. Efter forslaget skal der derimod også kunne foretages eftersyn af regnskabsmateriale m. v., selvom der ikke er fremkommet sådanne særlige forhold; skattemyndighederne vil altså ifølge forslaget kunne foretage stikprøvevis kontrol, uden at den indeholdelsespligtiges forhold har givet anledning til særlig mistanke eller lignende. Den foreslåede regel er i modsætning til reglerne i kontrolloven ikke begrænset til erhvervsdrivende, men omfatter alle indeholdelsespligtige, og reglen i stk. 1, 2. pkt., går også videre end kontrolloven i den henseende, at